

ระลึกถึง...ศจ.จรัล อุประคำ

ศาสตราจารย์อาวุโส

ศาสตราจารย์จรัล อุประคำ เกิดเมื่อวันเสาร์ที่ 3 กรกฎาคม ค.ศ. 1910 ปีจอ ที่บ้านป่าไผ่ หมู่ที่ 7 ตำบลแซ่ซ่าง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นบุตรของนายต้น นางสม อุประคำ มีพี่น้องรวม 5 คน คือ

1. นายถา อุประคำ 2. นายพรหม อุประคำ 3. นายจันทร์น้อย (จรัล) อุประคำ 4. นางขันคำ บุญพรหม 5. นางขันแก้ว ชัยสุรินทร์

ชีวิตด้านการเรียน

วัยเด็ก ศาสตราจารย์จรัล อุประคำ เดิมชื่อนายจันทร์น้อย ได้เข้าเรียนหนังสือที่โรงเรียนประชาบาลวัดป่าไผ่ หมู่ที่ 7 ตำบลแซ่ซ่าง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก็ได้ย้ายไปเรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนประชาบาลวัดทรายมูล อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อจบการศึกษาระดับประถมศึกษาแล้ว ท่านได้สมัคร เข้าเป็นลูกศิษย์วัดบ้านป่าไผ่เพื่อบวชเป็นสามเณร ท่านได้เข้าไปลาคุณพ่อต้น ซึ่งได้รับเชื่อพระเจ้าแล้ว และท่านได้เล่าเรื่องต่าง ๆ พร้อมทั้งเหตุผลที่ท่านมีความเชื่อและรับเอาองค์พระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด คุณพ่อต้นได้นำเอาพระคัมภีร์มาให้ดู ท่านเกิดความอยากรู้อยากเรียนเกี่ยวกับพระคัมภีร์ขึ้นมา และอยากไปเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาซึ่งต้องเข้าไปเรียนในตัวเมืองเชียงใหม่ ดังนั้นจึงได้ขอลือเกณฑ์กำหนดการบวชไปก่อน คุณพ่อต้น ได้นำท่านไปพบและปรึกษากับศาสนทูต ฮาวาด แคมเบอร์ (Rev. Howard Cambell) ซึ่งเป็นมิชชันนารีชาวอเมริกันและเป็นผู้นำคุณพ่อต้นให้เป็นคริสเตียน อาจารย์เห็นดีด้วยและจะให้ทุนการศึกษาต่อ โดยจะส่งให้เข้าเรียนที่โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์คอลเลจ (โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัยในปัจจุบัน) และจะให้ป็นนักเรียนประจำหรือนักเรียนกินนอนอยู่ในโรงเรียนด้วย

ปี 1926-1932 ได้เข้าเรียนที่โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์คอลเลจ โดยเริ่มตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ท่านเป็นนักเรียนที่เรียนดี มีความขยันหมั่นเพียร และสนใจใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ จนได้รับรางวัลการเรียนดีจากอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์คอลเลจในสมัยนั้น

ขณะที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นั้น ท่านได้สมัครถวายตัวรับเชื่อพระเจ้า โดยได้รับ สิลบัพติศมา ณ โบสถ์คริสตจักรที่ 1 เชียงใหม่ มีศาสนาจารย์บรรจบ บันสิทธิ์ ซึ่งเป็นศิษยาภิบาล คริสตจักรที่ 1 เป็นผู้ประกอบพิธีให้

ปี 1932-1934 ได้สมัครถวายตัวเข้าศึกษาที่โรงเรียนพระคริสตธรรมแมกกิลวารีเชียงใหม่ (ปัจจุบันคือ คณะศาสนศาสตร์แมกกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ) ท่านได้เรียนแผนกคริสตศาสนา (นักธรรม โท) ตามที่ท่านได้เคยให้ความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับพระคัมภีร์ตั้งแต่วัยเด็กและเมื่อเรียนจบหลักสูตร ท่านก็ได้รับประกาศนียบัตร เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 1934 ต่อมาก็ได้ความรู้ชั้นประถมศึกษาตรีของ สนามหลวงคณะสงฆ์ ณ วัดฉางข้าวน้อย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน และได้รับประกาศนียบัตร เมื่อ 16 พฤษภาคม 1935 ด้วย

ชีวิตด้านการงานก่อนการเป็นศาสนาจารย์

ปี 1935 ศาสนาจารย์จรัล อุประคำ ได้เริ่มต้นชีวิตการทำงานเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 1935 โดยเป็นครูใหญ่ที่โรงเรียนคริสเตียนหนองพาน คริสตจักรหนองพาน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยเงินเดือนเพียงเดือนละ 10 บาท ในระหว่างที่เป็นครูใหญ่อยู่ที่นี้ ท่านได้ทำการสมรสกับนางแก้วมาตุณ ไชยยาสุข ณ บ้านกู่เสื่อ หมู่ 7 ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 1936 ต่อมาท่านได้รับการสถาปนาเป็นผู้ปกครองคริสตจักรหนองพานซึ่งในเดือนธันวาคมปีเดียวกันนั้น คริสตจักรหนองพาน ได้เปลี่ยนชื่อเป็นคริสตจักรสันติสุข

ปี 1937 ได้ย้ายไปเป็นครูใหญ่ที่โรงเรียนคริสเตียนสันพระเจ้างาม ตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ จนกระทั่งในปี 1941 ได้เกิดสงครามเอเชียบูรพา (สงครามโลกครั้งที่ 2) ในเดือนกุมภาพันธ์ 1941 ทางราชการได้สั่งปิดโรงเรียนคริสเตียนท่านจึงได้เลิกทำการสอนและได้อพยพครอบครัวจากบ้านสันพระเจ้างามกลับไปอยู่กับพ่อตาแม่ยายที่บ้านกู่เสื่อ ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ปี 1943 ได้เข้าทำงานเป็นข้าราชการมหาดไทย ณ ที่ว่าการอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งขณะนั้นยังเป็นช่วงสงคราม นายอำเภอสารภี คือ นายอานา อาริมิตร ที่เคยเป็นรุ่นพี่และรู้จักศาสนาจารย์จรัล เมื่อครั้งศึกษาอยู่ที่โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์คอลเลจ ได้ชวนให้ท่านไปช่วยงานที่อำเภอ ท่านจึงได้ตกลงไปทำงานที่แผนกเสมียนวิสามัญ ณ ที่ว่าการอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และ 3 เดือนต่อมา ท่านก็สอบบรรจุเป็นข้าราชการตำแหน่งเสมียนมหาดไทยประจำอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ในระหว่างรับราชการอยู่นั้น ท่านก็ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อ จากนายจันทรน้อย เป็นจรัลตามคำแนะนำของ นายอำเภอ และตามรัฐธรรมนูญในราชการสมัยนั้น เมื่อท่านได้รับอนุมัติจากกระทรวงมหาดไทย เมื่อ 15

พฤษภาคม 1943 แล้วท่านจึงได้ใช้ชื่อจรัลนับตั้งแต่บัดนั้นมาและได้รับใช้ประเทศชาติตลอดสมัยสงคราม

ปี 1945 ได้กลับเข้าทำงานรับใช้พระเจ้า หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 สงบลง โดยได้ลาออกจากราชการ และเข้าทำงานเป็นผู้ประกาศและจำหน่ายพระคัมภีร์ของคริสตจักรภาคที่ 1 เชียง-ลำพูน

ปี 1946 สอบเป็นศาสนาจารย์ได้โดยมีศาสนาจารย์ทองคำ พันธุงศ์ ผู้ซึ่งเป็นประธานคริสตจักรภาคที่ 1 ในขณะนั้นเป็นผู้รับรอง และมอบสิทธิ์ให้อย่างสมบูรณ์ตามระเบียบของสภาคริสตจักรในประเทศไทยนั้น ผู้สอบเป็นศาสนาจารย์ได้แล้วจะต้องเป็นอนุศาสนาจารย์ก่อน (Licentiate) ท่านได้ทำตามระเบียบทุกประการ

ปี 1947 ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการคริสตจักรภาคที่ 1 เชียงใหม่-ลำพูน ให้รับการสถาปนาเป็นศาสนาจารย์ (Reverend) ในวันที่ 28 กันยายน 1947

ระหว่างการเป็นศาสนาจารย์

นับแต่วันที่ได้รับการสถาปนาเป็นศาสนาจารย์เป็นต้นมาศาสนาจารย์จรัล อุประคำ ได้ถวายตัวทำงานรับใช้พระเจ้าอย่างสมบูรณ์เต็มที่ ท่านได้ทำงานมากมายทั้งทางด้านวิชาการและด้านบริหารที่สำคัญมีดังนี้

ปี 1947-1958 ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการคริสตจักรภาคที่ 1 เชียงใหม่-ลำพูน เป็นเวลาถึง 12 ปี หรือ 4 สมัยติดต่อกัน

ปี 1959-1960 เป็นศิษยาภิบาลเขต 10 สายใต้ ดูแลรับผิดชอบ 3 คริสตจักรและ 2 หมวดคริสเตียน ตั้งคริสตจักรทุ่งด้อม อำเภอสันป่าตอง จนถึงจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

ปี 1961-1962 เป็นศิษยาภิบาลเขต 2 สายเหนือ ดูแลรับผิดชอบ 5 คริสตจักร ตั้งแต่คริสตจักรหนองไฮ ถึงคริสตจักรราษฎร์สุวรรณอำเภอฟ้า จังหวัดเชียงใหม่ ในระหว่างนี้ท่านได้ศึกษา สืบหาข้อมูลเกี่ยวกับคริสตจักรทั้ง 5 แห่ง อย่างละเอียดและได้จัดพิมพ์เป็นหนังสือประวัติคริสตจักรพร้อมทั้งได้มอบหนังสือดังกล่าวให้แก่คริสตจักรเพื่อเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ต่อไป

ปี 1963-1964 ได้รับเลือกให้ไปศึกษาอบรมและดูงานเกี่ยวกับแผนกชุมชนชนบท และผู้นำคริสตจักรชนบทที่สถาบันซีอูรูกาวา เมืองโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น (The South - East Asian Christian Rural Leaders Training Course. Tsurukawa Rural Institute, Tokyo, JAPAN) โดยคำแนะนำช่วยเหลือจากศาสนาจารย์ ดร.อี จอห์น แฮมลิน (Rev. Dr. E. John Hamlin) ผู้อำนวยการวิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี และศาสนาจารย์ ดร.แลร์รี่ จัดด์ (Rev. Dr. Laurence Judd) ผู้อำนวยการแผนกชุมชนชนบทของสภาคริสตจักรในประเทศไทย ท่านได้ศึกษาอบรมเป็นเวลา 1 ปี 2 เดือน และเมื่อจบการศึกษา ก็ได้รับประกาศนียบัตรของสถาบันซีอูรูกาวา เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 1964

ปี 1964-1967 ได้รับตำแหน่งเป็นเลขานุการคริสตจักรที่ 1 เชียงใหม่-ลำพูน อีก 1 สมัย เป็นเวลา 4 ปี

ปี 1967-1969 ได้ทำงานของแผนกผู้พิชชนบทของสภาคริสตจักรในประเทศไทยโดยเป็นวิทยากรพัฒนาฝ่ายวิญญาณในโครงการอบรมเจ้าหน้าที่คริสตจักรชนบท (The Local Church Officer Training) โดยให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ผู้นำคริสตจักรต่าง ๆ ทั่วภาคเหนือ เกี่ยวกับการวางโครงการพัฒนาคริสตจักรชนบท บทบาท หน้าที่และภารกิจของผู้นำ และสมาชิกของคริสตจักร ฯลฯ

ปี 1969-1970 ทำงานที่สถาบันสงเคราะห์ผู้ป่วยโรครีเอนแมคเคนเกาะกลางจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีภารกิจในการเยี่ยมเยียนผู้ป่วย ให้การอบรมสั่งสอนฝ่ายวิญญาณประกอบศาสนพิธีตามสาขาต่าง ๆ ของสถาบันได้แก่ ในคริสตจักรภาคที่ 1 เชียงใหม่-ลำพูน คริสตจักรภาคที่ 2 เชียงราย คริสตจักรภาคที่ 3 ลำปาง คริสตจักรภาคที่ 5 น่าน และคริสตจักรภาคที่ 9 นครศรีธรรมราชและเมื่อศาสนาจารย์ เกฮาด ฮูเก็ต (Rev. Gerhard Hugot) ศิษยาภิบาลคริสตจักรสันติธรรม (แมคเคน) กลับไปประเทศเยอรมันท่านก็ได้รับเลือกให้เป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรนี้แทน

ปี 1971-1974 ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานคริสตจักรภาคที่ 1 เชียงใหม่-ลำพูน ติดต่อกัน 2 สมัย รวมเวลา 4 ปี

เป็นกรรมการอำนวยการของสภาคริสตจักรในประเทศไทย

เป็นกรรมการอำนวยการของโรงพยาบาลแมคคอร์มิค เชียงใหม่

เป็นกรรมการอำนวยการของโรงพยาบาลแมคเคน เชียงใหม่

เป็นกรรมการอำนวยการของประทีปของไทย

เป็นประธานกรรมการอำนวยการของโรงเรียนรังษีวิทยา อำเภอฝาง เชียงใหม่

ปี 1975 เกษียณอายุครบ 65 ปี และได้รับเกียรติบัตรยกย่องจากคณะกรรมการคริสตจักรภาคที่ 1 เชียงใหม่-ลำพูน ที่ท่านได้ถวายตัวทำงานรับใช้พระเจ้าให้แก่ภาคที่ 1 เป็นเวลานานถึง 30 ปี

ในวาระที่ท่านได้เกษียณอายุ ท่านได้รวบรวมเพลงพื้นฟูจิตใจขึ้นเล่มหนึ่ง มี 65 บท เท่ากับอายุของท่าน ซึ่งเป็นเพลงที่ท่านชอบร้องเสมอระหว่างการทำงานรับใช้พระเจ้าเป็นเพลงที่ใช้ในการอบรมสั่งสอนเทศนาพื้นฟูจิตใจและพัฒนาด้านจิตวิญญาณแก่สมาชิกคริสตจักรต่าง ๆ ด้วย

การทำงานหลังการเกษียณ

แม้จะเกษียณอายุแล้ว แต่ศาสนาจารย์จรัส อุประคำ ก็ยังรักที่จะทำงานของพระเจ้าต่อไป

ปี 1975-1976 เข้าทำงานที่สถาบันสงเคราะห์ผู้ป่วยโรครีเอนแมคเคน จังหวัดเชียงใหม่อีกครั้งหนึ่ง เป็นเวลาปีเศษ ในแผนกสังคมสงเคราะห์ (Social Welfare) และได้เป็นศิษยาภิบาลเทศนาสั่งสอนอบรมประกอบศาสนพิธีให้แก่ผู้ป่วยตามสาขาต่าง ๆ ของสถาบันผู้ป่วยโรครีเอนแมคเคนในเชียงใหม่

และต่างจังหวัด ในระหว่างที่ปฏิบัติงานอยู่ที่นี้ ท่านได้รับเชิญเป็นวิทยากรในการประชุมสัมมนา เกี่ยวกับการสังคมนาเคราะห์จากหน่วยงานต่าง ๆ อยู่เสมอ

ปี 1977-1978 ได้เข้าทำงานที่สำนักงานประทีปของไทย (Lamp of Thailand) ซึ่งเป็นหน่วยงาน ของสภาคริสตจักรในประเทศไทย มีภารกิจในการให้การศึกษาพระคัมภีร์ทางไปรษณีย์แก่ผู้ที่สนใจ ท่านได้รับตำแหน่งเป็นรองผู้อำนวยการ และมีศาสนาจารย์ เจ ที พอล มานิคัม เป็นผู้อำนวยการ

ปี 1979-1980 ได้รับการสถาปนาเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรสันติสุข อำเภอสารภี จังหวัด เชียงใหม่ นับเป็นศิษยาภิบาลคนแรกของคริสตจักรสันติสุข โดยประธานกรรมกิจคริสตจักรภาคที่ 1 เชียงใหม่-ลำพูน คือศาสนาจารย์สมบูรณ์ แดงเรือนเป็นผู้ประกอบพิธี

ปี 1979 ได้รับเลือกให้เป็นประธานกรรมการของสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น (เอส.อี.เอ.ซี.) จากที่ ประชุมสัมมนานักเรียนเก่าญี่ปุ่น ณ จังหวัดกำแพงเพชร

ปี 1982-1995 ได้รับเชิญจากผู้ปกครอง พันเอกโสมนัส อินทรารุช ประธานคริสตจักรสุริยะชัย ธรรม บ้านแม่ปูกา หมู่ที่ 7 ตำบลแม่ปูกา อำเภอสันกำแพงให้ไปช่วยเทศนาอบรม และประกอบศาสน พิธีต่าง ๆ ของคริสตจักร และเป็นประธานในการประชุมคณะกรรมการของคริสตจักร อย่างน้อยเดือนละ ครั้ง

ได้รับเชิญให้เป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรเขตเป็นผู้ดูแลคริสตจักรเขตที่ 6 ซึ่งมีคริสตจักรที่อยู่ใน ความรับผิดชอบ 3 คริสตจักร และ 3 หมวดคริสเตียน ท่านยินดีรับด้วยความเต็มใจยิ่งเพราะเป็นการได้ ใช้ความสามารถ เวลาและโอกาสที่มีอยู่เพื่อเป็นการขอบคุณพระเจ้าและถวายเกียรติยศแก่พระองค์

นอกจากงานต่าง ๆ ที่กล่าวถึงแล้วท่านยังได้รับใช้พระเจ้าในคริสตจักรต่าง ๆ ทั่วไปในภาคที่ 1 เชียงใหม่-ลำพูน เมื่อมีการติดต่อขอความช่วยเหลือหรือเชิญมาไม่ว่าใกล้หรือไกล จะไปยกลำบากแก่ ไหนท่านเต็มใจช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ท่านได้เป็นริ้วแรงสำคัญในการช่วยเหลือคริสตจักรภาคที่ 1 เชียงใหม่-ลำพูน ด้วยดีตลอดมา

ในวาระที่ท่านอายุครบ 80 ปี ในปี 1989 ท่านได้สร้างศาลา “อุปราคำอนุสรณ์” มอบถวายให้แก่ คริสตจักรสันติสุข เพื่อใช้ประโยชน์ในงานของคริสตจักร

ศาสนาจารย์จรัล อุปราคำ นอกจากจะทำงานของพระเจ้าตลอดชีวิตของท่านแล้ว ทางด้าน สังคมทั่วไป ท่านก็ได้ทำตนเป็นพลเมืองดี ได้ให้ความช่วยเหลือสังคมเป็นอย่างดี ท่านประกอบอาชีพ สุจริตเป็นผู้มีน้ำใจ มีคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม มีความขยันหมั่นเพียร มีการพัฒนาตนเองพัฒนา ครอบครัว พัฒนาบ้านเรือนที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมอยู่เสมอ ท่านได้ทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คนใน ครอบครัวและคนทั่วไป

ชีวิตด้านครอบครัว

ศาสนาจารย์จรัส อุประคำ ได้ทำการสมรสกับนางแก้วมาลูน ไชยยาสุข บุตรสาวนายอ้าย นาง กุย ไชยยาสุข เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 1936 โดยมีการประกอบพิธีสมรส ณ โบสถ์คริสต์จักรหนองพาน (คริสต์จักรสันติสุข) อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ประกอบพิธีคือ ศาสนทูต เอน คาร์ลเอลเดอร์ (Rev. N. Carl Elder) และศาสนาจารย์คำอ้าย ไชยวัฒน์ มีพยานอีก 2 ท่าน คือ ศาสนทูตจอห์น เอส ฮอลเลย์ (Rev. John S Holladay) และนายแพทย์ อี ซี คอร์ต (Dr. Edwin X. Cort) ได้จดทะเบียนสมรส ณ ที่ว่าการอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ทะเบียนเลขที่ 5/28 วันที่ 11 พฤษภาคม 1936 มีนายคำป็น อุทัยผล ปลัดอำเภอสารภีเป็นนายทะเบียนท่านทั้งสองได้ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านเลขที่ 18 หมู่ที่ 1 ตำบลยางเนิ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่จนถึงปัจจุบัน

ศาสนาจารย์จรัส และนางแก้วมาลูน อุประคำมีบุตรด้วยกันรวม 6 คน เป็นชาย 3 คนและหญิง 3 คน

ศาสนาจารย์จรัส อุประคำ และภรรยา ได้เลี้ยงดูเอาใจใส่ให้ความรักและความอบอุ่น และอบรม สั่งสอนบุตรชายหญิงเป็นอย่างดีทั้งทางโลกและทางธรรม

วาระสุดท้ายของชีวิต

โดยปกติศาสนาจารย์จรัส อุประคำ เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง ท่านออกกำลังกายเสมอทุกวัน ด้วยการทำงานในบริเวณบ้านเช่น ปลูกต้นไม้ กวาดบริเวณรอบ ๆ บ้าน พัฒนาบริเวณบ้าน จนมีบรรยากาศ ร่มรื่นน่าอยู่ ท่านทำตั้งแต่หนุ่มจนแก่ แม้จะอายุ 80 กว่าปีแล้ว ท่านก็ยังคงปฏิบัติเช่นเดิม แต่เมื่อวัยผ่าน พันไป ความอ่อนแอและเจ็บป่วยย่อมมีบ้างทุกครั้งเมื่อท่านไม่สบายบุตรสาวคือ ดร.ศรีพรรณ สิทธิพงศ์ จะพาไปหาแพทย์ที่โรงพยาบาล และเมื่อรักษาตัวสักระยะหนึ่งก็จะหาย

แต่เมื่อต้นเดือนกันยายน 2539 นี้ ท่านรู้สึกไม่ค่อยสบาย อ่อนเพลียเป็นไข้ มีอาการไอและ หายใจไม่สะดวก อาการเหล่านี้เป็น ๆ หาย ๆ เมื่อได้รับประทานยาอาการก็ทุเลาไปได้ แต่เมื่อหลายวัน เข้า อาการของท่านก็เริ่มเลวลง บุตรสาวพยายามเกลี้ยกล่อมให้ไปโรงพยาบาลเช่นเคย แต่คราวนี้ท่านไม่ ยอมไป จนในที่สุดนางแก้วมาลูนภรรยา ก็เกลี้ยกล่อมอีกครั้ง ท่านจึงยอมไป

วันนั้นเป็นวันที่ 12 กันยายน 2539 เวลา 19.30 ดร.ศรีพรรณ สิทธิพงศ์ ได้พาไปรักษาตัวที่ โรงพยาบาล เชียงใหม่ราม จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยความตั้งใจที่จะให้ท่านได้รับการรักษาให้เร็วที่สุดเท่าที่ จะทำได้ เพื่อท่านจะได้หายเร็ว ๆ เพราะท่านมีอาการอ่อนเพลียมากและเป็นไข้ด้วย

หลังจากที่แพทย์ตรวจดูอาการและเอ็กซเรย์ปอดแล้ว แพทย์บอกว่าท่านเป็นปอดบวม จึงได้สั่ง ให้อนอนโรงพยาบาลคืนนั้น ดร.ศรีพรรณ สิทธิพงศ์ ได้อนอนเฝ้าที่โรงพยาบาลทั้งคืน ท่านนอนไม่ค่อย

หลับเพราะมีไข้ ไอและหายใจไม่สะดวก มีอาการหอบมาก ทางโรงพยาบาลได้ให้ออกซิเจนทางจมูก และปาก แต่ท่านก็มักจะตื่นออกเพราะอึดอัด

วันที่ 13 กันยายน เมื่อแพทย์มาตรวจดูอาการในตอนเช้า และได้ทำการวัดออกซิเจนในร่างกาย พบว่า ออกซิเจนในร่างกายต่ำกว่าเกณฑ์ที่ควรจะเป็น ยังมีไข้ ไอและหอบ แพทย์จึงได้สั่งให้ย้ายไปอยู่ที่ ห้องไอซียูทันที แพทย์และพยาบาลได้ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์การแพทย์ที่ทันสมัยต่าง ๆ เพื่อช่วยการ หายใจและให้ปอดทำงานดีขึ้นอาการของท่านดูจะดีขึ้นบ้าง แต่ท่านก็ไม่สามารถพูดหรือสื่อสารกับใคร ได้อีก เพราะในปากและจมูกของท่านมีสายออกซิเจนช่วยการหายใจอยู่ตลอดเวลา

วันที่ 14-19 กันยายน อาการของท่านไม่ได้ทรุดลง แต่ก็ไม่ได้ดีขึ้นและแพทย์ก็ไม่สามารถจะตรวจ ภายในปอดอย่างละเอียดได้ เพราะสภาพร่างกายท่านอ่อนแอมากและยังต้องใช้ออกซิเจนช่วยอยู่ ตลอดเวลาท่านเริ่มจะรู้สึกตัวและหลับเกือบตลอดเวลา

วันที่ 20 กันยายน อาการท่านทรุดลงอย่างรวดเร็ว ระบบหายใจและหลอดเลือดเริ่มล้มเหลว จน ในที่สุดเมื่อเวลา 12.50 น. ท่านก็ได้สิ้นใจอย่างสงบ ภายในห้องไอซียู หมายเลข 11 โรงพยาบาล เชียงใหม่ราม ในขณะที่มีบุตรสาว คือ ดร.ศรีพรธณ สิทธิพงศ์ที่เฝ้าดูแลอย่างใกล้ชิดตลอดเวลาพร้อมทั้ง ศาสนาจารย์ชานาญ แสงฉายประธานคริสตจักรภาคที่ 1 เชียงใหม่-ลำพูน ที่ได้มาเยี่ยมตั้งแต่ตอนเช้า ท่านได้อธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ให้ฟังอยู่ตลอดเวลา พร้อมทั้งบุตรสาวก็ได้อ่านพระคัมภีร์ร่วมกับ อาจารย์ให้ท่านฟังด้วย ศาสนาจารย์จรัส อุประคำ ได้จากไปอย่างสงบท่ามกลางเสียงอธิษฐานและอ่าน พระคัมภีร์พระเจ้าได้รับท่าน ไปอยู่กับพระองค์แล้ว ท่านจะไม่มีทุกข์โศกโรคภัยอีกต่อไป ท่านจะมีแต่ ความสุขนิรันดร์ เราเชื่ออย่างแน่นอนอนว่าขณะนี้ท่านได้อยู่กับพระเจ้าแล้ว

คติธรรมจากศาสนาจารย์ จรัส อุประคำ

ตลอดเวลาแห่งชีวิตที่พระเจ้าทรงโปรดประทานแก่ศาสนาจารย์จรัส อุประคำ ท่านเชื่อมั่นใน พระเจ้า มอบถวายตัวรับใช้พระองค์และดำเนินชีวิตตามสัจธรรมอย่างจริงจั่งมันคงเสมอมา ข้อพระ คัมภีร์ที่ศาสนาจารย์จรัส อุประคำ ได้ยึดเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตเป็นอุดมคติประจำใจและเป็นสิ่ง ที่ท่านได้ฝากไว้แก่ผู้ที่เชื่อในพระเจ้าเสมอในเวลาที่ท่านเทศนาหรืออบรมสั่งสอนมีหลายบท ที่สำคัญคือ

“จงชื่นชมยินดีในพระองค์ผู้เป็นเจ้าทุกเวลา ข้าพเจ้าขออ้ออีกครั้ง ว่าจงชื่นชมยินดีเถิด จงให้ จิตใจที่อ่อนสุภาพของท่านประจักษ์แก่คนทั้งปวง องค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงอยู่ใกล้ท่านแล้ว อย่าท้อร้อน ในสิ่งใด ๆ เลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน การวิงวอน กับการขอบพระคุณแล้วสันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจจะคุ้มครองจิตใจและความคิดของท่าน ไว้ในพระเยซูคริสต์” ฟิลิปปี 4:4-7

“จงเชื่อพระเจ้าเถิด” มาระโก 11:22

“จงยินดีในความหวัง จงอดทนในการยากลำบาก จงหมั่นอธิษฐานอยู่เสมอ” โรม:12:12

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อทุกคนที่วางใจ
ในพระบุตรนั้นจะมีได้พินาศ แต่จะมีชีวิตนิรันดร์” ยอห์น 3:16

“จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า...
และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” มัทธิว 22:37,38

แบบอย่างอันดีของศาสนาจารย์จรัล อุประคำ คุณงามความดีของท่าน และสัจธรรมเป็นอมตะ
ของพระเจ้าเป็นสิ่งที่เราควรระลึกถึงตลอดไป

รวบรวมจากบันทึก เอกสาร และหลักฐานทางการต้นฉบับ ของศาสนาจารย์จรัล อุประคำ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีพรรณ สิทธิพงษ์ ผู้รวบรวม